



การศึกษาความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดง ต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skill Streaming A STUDY ON SELF-CONFIDENCE OF GRADE 4-6 STUDENTS WITH MILD INTELLECTUAL DISABILITIES THROUGH VIDEO SELF- MODELING AND SKILLSTREAMING METHODS

จุฑาพร ปันทวง¹, ดารณี ศักดิ์ศิริผล², ไพฑูรย์ โปธิสาร³

Juthaporn Pantawang¹, Daranee Saksiriphol², Paitoon Pothisaan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skill Streaming กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกความมั่นใจในการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนจำนวน 17 แผน, แบบประเมินพฤติกรรม

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน, ³ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M. Ed. Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Lecturer, Department of Curriculum and Instruction, ³ Lecturer, Department of Education Psychology, Faculty of Education, Mahasarakham University



ความมั่นใจทางด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน และสื่อวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) แบบแผนการทดลองครั้งนี้เป็น One Group Pretest-Posttest Design และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range = IQR), The Signed Test for Median : One Sample และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skill streaming อยู่ในระดับมาก (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 20 คะแนนจากคะแนนเต็ม 39 ; $t = 5$, $P\text{-value} = 1.000$)
2. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skill streaming สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

คำสำคัญ

ความมั่นใจ, วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง, Skill streaming, บกพร่องทางสติปัญญา

Abstract

The purpose of this research was to study of self-confidence of grade 4-6 students with mild intellectual disabilities Through Video Self-Modeling and Skillstreaming Methods. The samples were selected by purposive sampling, consisting of 5 students in Grade 4-6 in Piboonprachasan School during the second semester of Academic Year 2014. The instruments used in this study were 17 lesson plans focusing on promoting student self-confidence in term of oral presentation in class and assess the behavioral of self-confidence in oral presentation in class. The research used One Group Pretest-Posttest Design. The statistics used for the data analyses included median, interquartile range. The Signed Test for Median: One Sample and The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Rank Test.

The results of the study were as follows:

1. The confidence level of students of grade 4-6 students with mild intellectual disabilities after the use of Video Self-Modeling and Skillstreaming methods were in very good level (Mdn = 20 from total score 39; $t = 5$, $P\text{-value} =$



1.000)

2. The confidence level of students of grade 4-6 students with mild intellectual disabilities after the use of Video Self-Modeling and Skillstreaming methods were higher than prior to the treatment ($T = 0, p < .05$)

Keyword

confidence, Video Self-Modeling, Skillstreaming, Intellectual disabilities

บทนำ

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มักประสบปัญหาการขาดความมั่นใจเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์พูด รายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนมักแสดงท่าทีประหม่ามีอาการมือสั่น ขาสั่น พูดตะกุกตะกัก ลืมเรื่องที่จะพูด พูดผิดบ่อยๆ พูดเสียงเบา เสียงสั้น และพูดวกวน เป็นต้น (สาลิน เขียวรุ่งเรืองศิริ. 2549; ละออ โพธิภริกรมย์. 2550; ธรรมโชติ เอี่ยมทัศนนะ. 2551; อัญญารัตน์ อุดลย์รัตนกุล. 2554) ศตายุ สองจันทร์ (2546) ได้กล่าวว่าแม้นักเรียนจะรับรู้ว่ามี การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และได้มีการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดีจากการฝึกพูดหน้ากระดานมาก่อน แต่พอออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นนักเรียนก็ยังคงเกิดความวิตกกังวล ขาดความมั่นใจในการพูด ซึ่งพบว่าปัญหาส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกการออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยวิธีการที่เป็นระบบ ฉะนั้น การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นหนทางหนึ่งในการเพิ่มทักษะในการพูด ให้แก่นักเรียน ช่วยในการกำกับความคิดของ

นักเรียนต่อปัญหาต่างๆ โดยจะแสดงออกมาเป็นบุคลิกภาพของความมั่นใจที่มีลักษณะมั่นคง ไม่วิตกกังวลต่อสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ช่วยให้นักเรียนพร้อมต่อการเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ (อัญชลี ฉิมพลี. 2551: 2) ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาของบุคคล ได้แก่ ความสามารถของบุคคลในการจำ การคิด การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การเรียนรู้ รวมทั้งความสามารถในการปรับตัว ล้วนมีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อการเรียนรู้ทักษะในด้านการพูดรวมทั้งความมั่นใจของบุคคลในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะพบว่าเด็กมักขาดความมั่นใจในตนเอง มีความจำระยะสั้น มีความสนใจสั้นเมื่อต้องเผชิญกับสภาพที่เป็นปัญหามักจะเกิดความท้อถอยหรือคับข้องใจ หากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้รับประสบการณ์ที่ล้มเหลวในการทำสิ่งต่างๆ เรื่อยมาเด็กจะมีแนวโน้มพัฒนาไปสู่ความสิ้นหวังจากการเรียนรู้ (Learned Helplessness) เด็กจะยอมแพ้ต่อสิ่งต่างๆ ได้ง่ายเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่คิดว่ายาก ทศนคติในทางลบดังกล่าวจะส่งผลให้เด็กประสบกับความล้มเหลวในการเรียนรู้ และการทำงาน (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2553; ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 44-46; เนตร



ทราย อยู่สวัสดิ์. 2552; กุลยา ก่อ
สุวรรณ.2553: 65) ตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ได้ให้ความสำคัญในการ
จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล
โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ทุกคนสามารถ
เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ รวมไปถึงในการ
จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่อง
ทางสติปัญญานั้นได้ให้ความสำคัญต่อสิทธิ
และโอกาสในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น
พิเศษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การศึกษ
และฝึกอบรมเด็กที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญาเกี่ยวกับทักษะการพูดนำเสนอหน้า
ชั้นเรียนด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมกับ
ความสามารถเพื่อให้บรรลุตามศักยภาพที่
แท้จริงของตัวเด็กเอง อย่างไรก็ตามเด็กที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยที่
อยู่ในชั้นเรียนร่วมสามารถเรียนรู้และฝึกฝน
ทักษะทางด้านด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับการ
เรียนรู้ของตัวเด็กซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเวลา
วิธีการสอนที่ชัดเจน เป็นขั้นตอน มีการ
ทบทวนทักษะที่สอนไปแล้วอย่างสม่ำเสมอ
และเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกทักษะดังกล่าวใน
ชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถ
พัฒนาทักษะดังกล่าวให้ใกล้เคียงกับเพื่อนใน
ชั้นเรียนปกติได้ (พรพรรณ แสนแปงวัน.
2555: 19; อ้างอิงจากดารณี ธนะภูมิ.
2542: 42) การช่วยเหลือเด็กที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาให้มีทักษะการพูด
นำเสนอหน้าชั้นเรียนจึงมีความสำคัญทั้งเป็น

การเสริมสร้างความมั่นใจและเป็นการเพิ่มพูน
ทักษะการใช้ภาษาซึ่งจะช่วยเปิดโอกาสให้เด็ก
เข้าสู่สังคม และการทำงานต่อไปในอนาคตได้
ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
(Social Learning Theory) ของแบนดูรา
ประสบการณ์ของความคิดทางสังคมมีบทบาท
ต่อพัฒนาการ และการปรับเปลี่ยนทาง
พฤติกรรม เด็กเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ จากผู้
ที่เล็งดู การเลียนแบบพ่อแม่ หรือบุคคลที่
เด็กชื่นชอบ การเลียนแบบเป็นส่วนประกอบ
ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ของเด็กทุกคน เด็กที่
ยังไร้ประสบการณ์จึงเรียนรู้ผ่านการสังเกตตัว
แบบ และการฟังซึ่งจะช่วยทำให้เด็กมีข้อมูล
มากพอที่จะจดจำ และเรียนรู้สิ่งต่างๆ จน
พัฒนาไปเป็นพฤติกรรม เมื่อเติบโตขึ้น (นพ
มาศ อึ้งพระ. 2546; อ้างอิงจาก Bandura.
1989) การใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง
(Video Self-Modeling) หรือ VSM ถือเป็น
รูปแบบหนึ่งของการใช้ตัวแบบวีดิทัศน์ในการ
สอนทักษะต่างๆ โดยตัวผู้เรียนเป็นตัวแบบใน
วีดิทัศน์นั่นเอง VSM เป็นเครื่องมือที่ช่วย
แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าตนเองสามารถแสดง
ทักษะต่างๆ ได้ดีกว่าระดับปกติ ซึ่งตาม
ทฤษฎีของแบนดูราเชื่อว่าการมีประสบการณ์
ที่ประสบความสำเร็จในการจัดการกับความ
กลัว และสภาพที่กลัวจะช่วยเพิ่มความ
คาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตัวเอง
และช่วยลดความกลัวในตัวผู้เรียนให้กล้าที่จะ
เผชิญหน้ากับความวิตกกังวลภายในใจ



(นพมาศ อัจฉริยะ.2546: 398) นอกจากนี้ ประโยชน์จากการใช้ VSM คือ การที่ตัวผู้เรียนได้เห็นตนเองประสบความสำเร็จในการทำสิ่งต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งเสริมแรงที่มีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมากทั้งนี้ตัวแบบวิดิทัศน์นั้นได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนของเด็กในชั้นเรียนพิเศษอย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นในการศึกษาโดยใช้ชีวิตทัศน์เพื่อฝึกพฤติกรรมการเล่นที่เหมาะสม การสอนทักษะทางสังคม ทักษะการใช้ชีวิตประจำวันทักษะ การควบคุมอารมณ์โกรธ หรือสอนด้านการพูดคุยสื่อสารเนื่องจากมีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ นั่นคือการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น และการเลียนแบบ (Marjorie H. Charlop-Christy. Loc Le.& Kurt A. Freeman. 2000) จากงานวิจัยพบว่าการใช้ตนเองเป็นตัวอย่างมีผลต่อการเรียนรู้สูง (Tom Buggley. 2012) จึงเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะในเด็กที่มีความบกพร่องในระดับต่างๆ(Stacy Litras, Dennis Moore & Angelika Anderson. 2010; Angelika Juliet E. Hart. 2012; Ailsa E. Goh. 2013) การสอนโดยวิธี Skillstreaming นั้นได้พัฒนารูปแบบโดยอาร์โนลด์ พี โกลด์สไตน์ และแอลเลน แมคจินนิส (Arnold P. Goldstein & Ellen McGinnis.1997) มีพื้นฐานมาจาก ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของอัลเบิร์ต แบนดูรา

(Albert Bandura. 1973) เป็นวิธีการสอนทักษะทางสังคมรูปแบบหนึ่งโดยให้ความสำคัญกับการจัดการพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และพัฒนาทักษะสังคมในผู้ที่มีพัฒนาการล่าช้า สามารถนำมาจัดการกับวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวไม่กล้าแสดงออก แสดงพฤติกรรมไม่สมวัย โดยมีขั้นตอนการสอนเริ่มจากการแนะนำทักษะ (Define the Skills) การใช้ตัวแบบ (Modeling) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Performance feedback) และการมอบหมายงาน(Assign skill homework) (Goldstein, A. P., & McGinnis, E. 2001; Melissa Timochko. 2010) โดยวิธีการสอนทักษะที่ผนวกเข้าด้วยกันดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาที่ได้กล่าวถึงหลักการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า การสอนจะต้องส่งเสริมประสาทสัมผัส ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จะเรียนรู้ได้ดีผ่านการรับรู้ทางสายตา การฟัง ควรสอนเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรมบวกกับการให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุดเพราะเด็กไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ และใช้หลักการสอนแบบ 3Rs คือ การสอนซ้ำ และใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ การสอนแบบไม่ตึงเครียด และการสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวันโดยอาศัยการให้แรงจูงใจ และการเสริมแรงเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมตามที่คาดหวัง(ผดุง อารยะวิญญู. 2542; พัชรวิวัลย์



เกตุแก่นจันทร์. 2540) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก็จะมีแนวโน้มในการพัฒนาการเรียนรู้ และทักษะที่ฝึกฝนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุที่ได้กล่าวมาจึงควรทำการสร้างความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับ วิธี Skillstreaming โดยการที่เด็กได้รับรู้พฤติกรรมประสบความสำเร็จในการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนผ่านวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) เพื่อช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองต่อการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน ร่วมกับการฝึกทักษะโดยวิธี Skillstreaming ซึ่งมีขั้นตอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนรู้ของเด็กที่ขาดทักษะในด้านดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตัวเมื่อต้องพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้รับจากการทดลองจะสามารถนำไป

เป็นแนวทางดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยที่ประสบปัญหาด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย หลังการใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming
2. เพื่อเปรียบเทียบความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยก่อน และหลังการใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming



กรอบแนวคิดการวิจัย

การสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (VSM) ร่วมกับวิธี Skillstreaming		
ขั้นตอนการสอน		เนื้อหา
<p>1. แผนการศึกษา เนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอ การเรียนรู้ และฝึกฝน การพูดเนื้อเรื่องที่ กำหนดไว้ให้เกิดความ เข้าใจ ที่ถูกต้อง เกิดความคุ้นเคย และสามารถจดจำข้อมูล ในการพูดนำเสนอ หน้าชั้นเรียน</p>	<p>2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (VSM) ร่วมกับวิธี Skillstreaming 1) ชั้นแนะนำทักษะ 1.1 แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน 1.2 อธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะที่นักเรียน ต้องฝึกฝนเพื่อสร้างความมั่นใจ 2) ชั้นแสดงทักษะ 2.1 ให้นักเรียนดูสื่อวีดิทัศน์แสดงต้นแบบ ของตนเอง (VSM) 2.2 ให้นักเรียนได้สังเกต และเรียนรู้พฤติกรรม การมีความมั่นใจในการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน 3) ชั้นแสดงบทบาทสมมติ ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติโดยการจำลอง สถานการณ์พูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนตามขั้นตอน ที่ได้เรียนรู้จากการศึกษาวีดิทัศน์แสดงต้นแบบ ของตนเอง (VSM) 4) ชั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้สอนแสดงความคิดเห็น และให้คำแนะนำหลังจาก นักเรียนจบการแสดงบทบาทสมมติ 5) ชั้นมอบหมายงาน ให้นักเรียนทบทวนทักษะที่ฝึกในแต่ละครั้ง เพื่อเพิ่มความต่อเนื่องในการฝึกทักษะใหม่ และสร้างความคุ้นเคยต่อหัวข้อที่นักเรียนพูด</p> <p>(Arnold P. Goldstein & Ellen McGinnis. 1997)</p>	<p>1. การพูดแนะนำตัว ปฏิบัติเช่นเดียวกันในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 2. การพูดให้ข้อมูล การเล่านิทานสอนใจ ปฏิบัติ เช่นเดียวกันในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 3. การกล่าวเวลาผู้ฟัง ปฏิบัติ เช่นเดียวกันในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6</p>

ความ
มั่นใจ



สมมติฐานการวิจัย

1. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming หน้าชั้นเรียน อยู่ในระดับดี

2. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้ วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 ไม่มีความพิการซ้อนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเรียนร่วม ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 และ ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเรียนร่วมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบ

เจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความมั่นใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ล้วนสายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 249) มีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่ามีกิจกรรมให้ออกมาเล่านิทานเรื่องที่ 1 หน้าชั้นเรียน และแจกนิทานพร้อมภาพประกอบเพื่อให้นักเรียนนำไปฝึกซ้อมล่วงหน้า 1 สัปดาห์

1.1 ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวาดภาพบ้าน-ต้นไม้-คน (House-Tree-Person Test หรือ H-T-P Test) เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินความวิตกกังวลก่อนการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. เมื่อนักเรียนออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูประจำชั้นผู้ร่วมประเมิน และผู้สอนประเมินความมั่นใจโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมความมั่นใจด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการสอน (Pretest) ในวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2557 พร้อมทั้งทำการบันทึกวีดิทัศน์ขณะนักเรียนนำเสนอหน้า



ชั้นเรียน และนำส่วนของพฤติกรรมของผู้พูด และผู้ฟังเก็บไว้

3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเองโดยแบ่งการสอนออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่

3.1 สอนการฝึกพูดตาม

ประเด็นที่ศึกษาตามแผนการจัดการเรียนรู้ ให้แก่นักเรียน โดยในครั้งที่ 4 ของการฝึกพูด ครูผู้สอนทำการบันทึกวีดิทัศน์ส่วนของเนื้อหาการพูดนำเสนอไว้ เพื่อนำไปตัดต่อร่วมกับวีดิทัศน์ในส่วนของพฤติกรรมของผู้พูด และผู้ฟังที่เตรียมไว้ จากนั้นดำเนินการประเมินการพูดตามประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล

3.2 สอนนักเรียนโดยใช้สื่อ

วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง(Video Self-Modeling)ร่วมกับวิธีการสอน Skillstreaming มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ใช้เวลาในการสอนกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 15.10 - 16.10 น. จากนั้น 1 สัปดาห์ต่อมา จัดการประเมินพฤติกรรมความมั่นใจด้านการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียนโดยเนื้อหา แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องระหว่างสาระการเรียนรู้กับ

จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีค่า IOC เป็น 1.00 (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248-249) เป็นเรื่องที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ได้ค่า IOC เป็น 1.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย มีจำนวน 17 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าได้ค่า IOC เป็น 1.00

2. แบบประเมินพฤติกรรมความมั่นใจด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนแบ่งออกเป็นการประเมินประเด็นพฤติกรรม 5 ด้าน คือการกล่าวทักทายผู้ฟัง แนะนำตนเอง นำเสียงในการพูดความคล่องแคล่วในการพูด พฤติกรรมขณะพูด และเนื้อหาของเรื่องที่พูด นำประเด็นพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน มาสร้างเป็นแบบประเมินพฤติกรรมความมั่นใจ ด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน จำนวน 13 ข้อ แบบประเมินได้ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าได้ค่า IOC เป็น 1.00 จำนวน 11 ข้อ และ 0.66 จำนวน 2 ข้อ



3. สื่อวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของ

ตนเอง (Video Self-Modeling) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ พฤติกรรมของผู้พูดและผู้ฟังและเนื้อหาการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยเนื้อหาของการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนประกอบด้วย การพูดนำเสนอ 3 ส่วน ได้แก่ การพูดแนะนำตัว : สวัสดีผู้ฟัง แนะนำตนเอง และแนะนำถึงเรื่องที่น่าสนใจ การพูดให้ข้อมูล : การเล่านิทานสอนใจ และการกล่าวลาผู้ฟัง: พูดปิดท้ายการนำเสนอ และกล่าวขอบคุณ

สื่อวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของ

ตนเองได้ผ่านการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างหาการเลือกที่ใช้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248-249) ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ได้ค่า IOC เป็น 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี

Skillstreaming อยู่ในระดับมาก

(ค่ามัธยฐานเท่ากับ 20 คะแนนจากคะแนนเต็ม 39 ; $t = 5$, $P\text{-value} = 1.000$)

2. ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี

Skillstreaming สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยจากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับ วิธี Skillstreaming



ตาราง 1 จำนวนคะแนน ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยก่อนและหลังการสอน จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming ดังตารางที่ 1

คนที่	คะแนน (เต็ม 39 คะแนน) และระดับ		ผลต่างของคะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของความแตกต่าง	เครื่องหมาย		t	P-value
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-		
1	7 (น้อยมาก)	34.5 (มาก)	27.5	5	+5		0*	1.00
2	9 (น้อยมาก)	34 (มาก)	25	4	+4			
3	17 (น้อย)	30 (มาก)	13	2	+2			
4	9 (น้อยมาก)	31 (มาก)	22	3	+3			
5	24.5 (ปานกลาง)	31.5 (มาก)	7	1	+1			
Mdn	9 (น้อยมาก)	31.5 (มาก)	รวม		T+ = 15	T- = 0	$H_0: M \geq 30$	
IOR	12.75	3.75					$H_a: M < 30$	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 แสดงว่าพฤติกรรมความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยก่อนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับ วิธี Skillstreaming มีคะแนนระหว่าง 7 – 24.5 คะแนนค่ามัธยฐานเท่ากับ 9 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

เท่ากับ 12.75 พฤติกรรมความมั่นใจอยู่ในระดับน้อยมาก และหลังจากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 30 – 34.5 ค่ามัธยฐานเท่ากับ 31.5 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 3.75 พฤติกรรม



ความมั่นใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นจากการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนและหลังจากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองร่วมกับวิธี Skillstreaming พบว่าสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า พฤติกรรมความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองร่วมกับวิธี Skillstreaming อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming สามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่าความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองร่วมกับวิธี Skillstreaming อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง ร่วมกับวิธี Skillstreaming ในด้าน

การพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการสอนได้เน้นไปที่กระบวนการสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนสามารถเอาชนะความวิตกกังวลจากการพูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้ อีกทั้งการเรียนการสอนผ่านขั้นตอนการวางแผนที่เป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การเรียนรู้ข้อมูลที่นักเรียนต้องนำเสนอ โดยการทำความเข้าใจ และจดจำเนื้อเรื่องที่ตนเองต้องพูดนำเสนอ อันถือเป็นส่วนประกอบสำคัญ ที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการพูด ในขั้นตอนนี้จึงได้นำกิจกรรมการเล่นเกมส์แข่งขันเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน รวมเข้ากับการฝึกฝนเล่านิทานโดยใช้ภาพประกอบ นอกจากนี้ในการเล่ายังให้นักเรียน มีโอกาสได้ฝึกฝนหลายๆ ครั้ง ซึ่งช่วยให้นักเรียนจดจำลำดับของเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น ผ่านการมองภาพ ที่มีความเป็นรูปธรรมมากกว่าการจำจากเนื้อเรื่องที่เป็นตัวอักษรเพียงอย่างเดียว

ในขั้นตอนการสอนได้จัดสื่อวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรม การนำเสนอของนักเรียนที่ได้แก้ไขให้ถูกต้องสอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2542) และพัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ (2539) ที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยที่เรียนรู้ได้ดีผ่านการรับรู้ทางสายตา และการฟัง ด้วยรูปแบบของวีดิทัศน์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างจากการใช้ตัวแบบที่จับคู่คนอื่นแสดงทำให้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองดึงดูดความสนใจ



และสร้างความรู้สึกล้อยตามให้แก่ นักเรียนได้สูง นักเรียนจึงมีสมาธิจดจ่อ และมีความตั้งใจในการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงในวีดิทัศน์ค่อนข้างสูง หากพิจารณาถึงปัญหาที่มักพบในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตามที่ผดุง อารยะวิญญู (2542: 44 – 46) รวมถึง ฮาร์ริง และแมคคอคมิก (เนตรทราย อยู่สวัสดิ์. 2552: 20; อ้างอิงจาก Haring;& McCormick. 1990: 209 – 212) ได้กล่าวถึงนักเรียนกลุ่มนี้ว่ามีแรงจูงใจไม่สมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากประสบการณ์ที่เคยทำสิ่งต่างๆ ล้มเหลวมาก่อน จึงแสดงออกโดยการพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำบางสิ่งบางอย่างที่จะนำความล้มเหลวมาให้ การใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองได้ไปเพิ่มแรงจูงใจจากการสังเกตเห็นตนเองสามารถแสดงการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ตรงส่วนนี้มีผลทำให้ความลังเลใจของนักเรียนลดลงได้ ช่วยให้การรับข้อมูล และกลวิธีในการจัดการกับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญได้ ตรงตามการกล่าวอ้างของแบนดูรา (Bandura. 1977) ที่พบว่า การสังเกตตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่นักเรียนคอยหลีกเลี่ยง และได้เห็นถึงความสามารถในการจัดการรับมือกับปัญหาดังกล่าวได้ โดยเฉพาะในตัวแบบที่มีระดับความสามารถคล้ายคลึงกับผู้สังเกตมากกว่า ความคล้ายคลึงกันทางด้านอายุ เพศ หรือเชื้อชาติจะช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้สังเกตในการเผชิญกับสถานการณ์เดียวกัน

นอกเหนือจากนั้น การฝึกฝนการพูดนำเสนอโดยใช้วิธี Skillstreaming ยังเป็นการเพิ่มพูนการรับรู้ถึงประสบการณ์ความสำเร็จด้านการพูดนำเสนอให้แก่ นักเรียน จากการพูดต่อหน้าผู้ฟังเพียง 1 คนไปจนถึง 10 คน ทำให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะควบคุมความตื่นเต้นจัดการกับความวิตกกังวลต่อการพูดนำเสนอให้เกิดสมดุล ได้เรียนรู้แนวทาง วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง และได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ย่อมทำให้ความมั่นใจในการพูดนำเสนอของนักเรียนเพิ่มขึ้น เมื่อรวมเข้ากับขั้นตอนการฝึกฝนการพูดนำเสนอผ่านการแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนได้เผชิญหน้ากับการพูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมาก อันเป็นสาเหตุของการเกิดความกังวล โดยเริ่มฝึกการพูดต่อหน้าคนจำนวนน้อยแล้วจึงค่อยๆเพิ่มไปสู่อำนาจคนที่มากขึ้น จนทำให้นักเรียนคุ้นชินกับการพูดต่อหน้าผู้ฟัง และเกิดการเรียนรู้ว่าตนเองสามารถพูดนำเสนอได้ระดับความมั่นใจในการพูดนำเสนอจึงเพิ่มสูงขึ้นหลังจากการสอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning) ของแบนดูรา (Bandura. 1986) ที่ได้กล่าวถึงที่มาของการเกิดความมั่นใจในบุคคล โดยในบริบทนี้มาจากปัจจัยจากประสบการณ์การทำงานที่เคยประสบผลสำเร็จของนักเรียนจากช่วงของการฝึกฝนแสดงบทบาทสมมติการพูดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากได้ โดยเป็นประสบการณ์ตรงที่ส่งผลต่อความเชื่อทำให้นักเรียนเกิด



ความมั่นใจในตนเอง ยิ่งนักเรียนได้ผ่านการฝึกฝน และได้รับรู้ว่าตนเองสามารถพูดนำเสนอได้อย่างราบรื่นได้บ่อยมากเท่าใด นักเรียนก็จะได้รับประสบการณ์ด้านความสำเร็จหลายๆ ครั้งซึ่งจะช่วยทำให้ความมั่นใจในตัวนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่

พฤติกรรมกรรมการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ถูกต้องให้เป็นไปตามพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องแล้วการได้รับข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบของคำชมเชยจากผู้ฟังย่อมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจให้แก่นักเรียนในการปฏิบัติทักษะดังกล่าว โดยเมื่อทราบว่าสิ่งที่ตนทำถูกต้อง และสามารถทำได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละครั้งก็จะเกิดกำลังใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการฝึกฝนการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนต่อไป ทักษะและการเรียนรู้ใหม่นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปแล้วอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีข้อจำกัดในการจำข้อมูลใหม่เมื่อกำหนดให้นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติการพูดหน้าชั้นเรียน นอกเหนือจากเวลาเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ทักษะใหม่ของนักเรียนมีความคงทนมากขึ้นเมื่อต้องปฏิบัติในสถานการณ์จริงนักเรียนจึงสามารถพูดนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจ

2. การเปรียบเทียบความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่าความมั่นใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับ วิธี Skillstreaming ในด้านการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการสอนโดยใช้ วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming เป็นวิธีการ ที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยเริ่มตั้งแต่การเรียนรู้ผ่านการมองเห็น และการฟัง ใช้สื่อการสอนวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองที่มีลักษณะเฉพาะตัวช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้เนื้อหาที่บรรจุไว้ในวีดิทัศน์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของโกห์และแบมบารา (Ailsa E. Goh; & Linda M. Bambara. 2013: Abstract) ที่ประสบผลสำเร็จในการนำวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองสอนทักษะการปฏิบัติงานในบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในสถานที่ทำงาน ผ่านการสอนการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ตามที่บุคคลนั้นได้รับผิดชอบ พบว่าผู้เข้าร่วม



การฝึกทั้ง 3 คนมีทักษะในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นเป็นการยืนยันว่าวิดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์การเรียนรู้ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้ดี การนำวิดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองไปใช้ในการสอนพฤติกรรมต่างๆ นั้นยังประสบผลสำเร็จในการนำไปประยุกต์ใช้สอนในบุคคลที่มีภาวะออทิสซึมซึ่งสนใจสิ่งแวดล้อมน้อย และมีระยะความสนใจต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่จำกัด โดยเป็นการสอนในด้านทักษะทางสังคม กระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของลิตราสมัวร์ และแอนเดอร์สัน (Stacey Litras. Dennis W.Moore; & Angelika Anderson. 2010: Abstract) และฮาร์ทและวาลอน (Juliet E. Hart; & Kelly J. Whalon. 2012: Abstract) ตามลำดับ กรณีดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าวิดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองสามารถชักนำความสนใจของบุคคล ที่มีความต้องการพิเศษให้เกิดความสนใจในเนื้อหาของวิดิทัศน์ได้ ซึ่งส่งผลต่อการรับสารที่ต้องการ จะถ่ายทอดไปยังบุคคลผู้นั้น จนนำไปสู่การสอน และการเรียนรู้ในลำดับถัดไป

นอกจากนี้ขั้นตอนการฝึกที่ช่วยลดความกลัวในการพูดนำเสนอต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมากอย่างเป็นระบบ ในบรรยากาศที่เป็นมิตร และผ่อนคลาย ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ส่งเสริมพฤติกรรม ที่ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องให้เข้มแข็งมากขึ้น และการที่นักเรียนได้ใช้เวลาว่างจากการเรียนฝึกฝน

ทักษะการพูดนำเสนออย่างต่อเนื่องเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะในการพูดนำเสนอของนักเรียน จนกลายเป็นความมั่นใจที่สูงขึ้นหลังการสอน จากงานวิจัยที่ได้นำรูปแบบการสอน Skillstreaming ไปใช้ในการฝึกทักษะที่บกพร่องของนักเรียนแล้วพบว่าให้ผลไปในทางบวกแทบทั้งสิ้น ดังเช่นการวิจัยของซาร์แมนโทและคณะ (Sarmiento, P., Almeida, K., Rauktis, M. E; & Bernardo, S.2008: Abstract) ได้ทำการศึกษาการเพิ่มความสามารถทางสังคมในนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีปัญหาพฤติกรรมต่อต้านที่ศึกษาในโรงเรียนโดยใช้ขั้นตอนการสอนของ Skillstreaming ร่วมกับการให้สิ่งเสริมแรงทางบวก และการฝึกฝนทักษะ พบว่าเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ผลทางความสามารถในการปฏิบัติทักษะก็จะสูงตามไปด้วย รวมถึงในการวิจัยของโลพาทาร์และคณะ (Lopata, C., Thomeer, M. L., Volker, M. A., Nida, R. E; & Lee, G. K. 2008: Abstract) และเชอริแดนและคณะ (Sheridan , MacDonald , Donlon M, Kuhn B, McGovern K; & Friedman H. 2011: Abstract) ที่ประสบผลสำเร็จจากการนำรูปแบบการสอน Skillstreaming ไปใช้ในการสอนทักษะทางสังคมให้แก่เด็กนักเรียนก็สามารถยืนยันได้ว่า รูปแบบการสอน Skillstreaming มีประสิทธิภาพในการสอนทักษะที่บกพร่องของผู้เรียนให้พัฒนาดีขึ้นได้



โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนและสื่อการสอนวีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองที่ใช้ในการทดลองที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีการนำไปทดลองใช้ (try out) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้สอนจริงจึงส่งผลให้ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังจากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเองร่วมกับ วิธี Skillstreaming สูงขึ้น

ข้อสังเกตจากการทดลอง

จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับ วิธี Skillstreaming มีข้อสังเกตจากการทดลอง คือ เวลาของการสอนอยู่ในช่วงหลังเลิกเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้าจากการเรียน รวมถึงมีความกังวลเรื่องการทำการบ้านและงานที่ค้างส่ง อาจทำให้นักเรียนสูญเสียสมาธิในการเรียนได้ จึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยสอนการบ้านและให้นักเรียนทำงานที่ค้างให้เสร็จก่อนเริ่มการเรียนทุกครั้ง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เรียน และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยและการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ใกล้เคียงกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับในระยะเริ่มต้นของการฝึก ควรเน้นที่การให้สิ่งเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียน เนื่องจากในระยะเริ่มต้นของการฝึก ระดับความวิตกกังวลต่อการพูดนำเสนอของนักเรียนยังมีอยู่มาก นักเรียนอาจมีอาการอ่อนไหวง่ายต่อการถูกตำหนิ ซึ่งอาจพัฒนาไปสู่การมีทัศนคติทางลบในการฝึกครั้งต่อไป ดังนั้นในช่วงแรกของการฝึกจึงเน้นไปที่การให้สิ่งเสริมแรงทางสังคมทั้งจากผู้วิจัยและเพื่อนนักเรียนซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดกำลังใจ และมีทัศนคติที่ดีในการฝึกฝนการพูดนำเสนอต่อไป
3. ควรนำการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming ไปทดลองสอนการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในวิชาอื่นๆ เช่น การรายงานผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การพูดสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
4. ควรนำการสอนโดยใช้วีดิทัศน์แสดงต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling) ร่วมกับวิธี Skillstreaming ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น เช่น นักเรียนออทิสติก นักเรียนสมาธิสั้น เป็นต้น
5. ควรศึกษาความคงทนของพฤติกรรมที่มีความมั่นใจในตนเองต่อการ



นำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยใช้วีดิทัศน์แสดง
ต้นแบบของตนเอง (Video Self-Modeling)
ร่วมกับวิธี Skillstreaming

อ้างอิง

- ดารณี ฐานะภูมิ. (2542). *สารระนำรู้เกี่ยวกับบุคคลปัญญาอ่อน*. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข .
- ดริยธนา เชาว์ปรีชา. (2555). *การใช้การสอนแบบมุ่งเนื้อหาพร้อมกับเฟชบุ๊กเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและการประเมินตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญานินพนธ์ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ . ถ่ายเอกสาร.
- เนตรทราย อยู่สวัสดิ์. (2552). *การศึกษาการเข้าใจความหมายภาพสัญลักษณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลางจากการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย* . ปรินญานินพนธ์ศษ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพลสจำกัด.
- พรพรรณ แสนแปงวัน. (2555). *การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองในด้านการใช้ห้องน้ำของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะการช่วยเหลือตนเอง* . ปรินญานินพนธ์ศษ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พาหล ร่วมใจ. (2552). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพังงาโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง*. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.



- พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์. (2540). การจัดการบริการการศึกษาของบุคคลปัญญาอ่อน: การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ . เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรระยะสั้น . กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลราชานุกูล.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- พิมพ์พากรณ์ นกแก้ว. (2552). รูปแบบความผูกพัน ความเชื่อมั่นในตัวเองกับความเข้มแข็งในการมองโลกของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยาเขตบางเขน. วารสารสวนปรง, 25, 39.
- ไพบุลย์ ดวงจันทร์. (2542). การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร . รุทษประวััง. (2549). เทคนิคการนำเสนอผลงาน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- . (2538) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- ละออ โพธิ์ภิรมย์. (2550). การพัฒนาการกล้าแสดงออก. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2556, จาก www.rtc.ac.th/www_km/03/0317/032_1-2555.pdf
- ลักขณา ดารามาตร์. (2554). ผลของโปรแกรมพัฒนาการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา แพรภักดิ์พิศุทธิ์. (2548). การพูด. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- วารี ธีระจิตตร. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- วารุณี เจริญรัตนโชติ.(2543). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษา ปฐมวัย).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.



- ศตายุ สองจันทร์. (2546). การฝึกพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อพัฒนาการพูดหน้าชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ศ.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2542). การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมบัติ คำมูลแก้ว. (2555). การใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่มเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดนำเสนอของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ . ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย *ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา / ภาวะปัญญาอ่อน (Intellectual Disabilities / Mental Retardation)*. (2552) สถาบันราชานุกูล. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2556, จาก http://rajanukul.go.th/main/index.php?mode=academic&group=&submode=academic&idg_roup=8&group=1
- สยาม ชูติมา. (2551). การใช้การสอนภาษาที่เน้นสมรรถภาพเพื่อเพิ่มพูนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักศึกษาระดับปริญญา . ปรินญาณิพนธ์ศษ.ม.(การสอน ภาษาอังกฤษ) . เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สันทัต ศะศิวัณช. (ม.ป.พ). การพูดให้ชุมชนฟัง. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2556, จาก iad.dopa.go.th/subject/speech52.doc
- สาลิน เชิญรุ่งเรืองหิรัญ. (2549). การศึกษาการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองโดยการเอาชนะ ความกลัวต่อการพูดในที่ชุมชนของสมาชิกโทสมเมสเตอร์คลับ . สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2556, จาก <http://library.swu.ac.th/ipac20/ipac.jsp?session=1AO36S9352563.3673>
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. สืบค้น เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2556, จาก [www.moe.go.th/edtechfund/.../prb_study\(final\).pdf](http://www.moe.go.th/edtechfund/.../prb_study(final).pdf)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). คู่มือหลักสูตรศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.



- สิตา ทายะติ. (2551). การใช้กิจกรรมเว็บแควสเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ
ความสามารถทางการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ปริญญาโท ศษ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตราภา ชัยจรัส. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในตนเอง
ของเด็กปฐมวัย. ปริญญาโท ศษ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. สืบค้น
เมื่อ 8 กันยายน 2556, จาก www.psc.ac.th/docs/laws/education_core2551.pdf
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
บ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง . ปริญญาโท ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อัญฉลี ฉิมพลี. (2551). ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอน
แบบเดินเรื่อง . ปริญญาโท ศษ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญญารัตน์ อุดลย์รัตนกุล. (2554). การใช้กิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.